

Histologie umană

Științe ale naturii - Anatomie și fiziologie umană

www.enciclopul.ro

Țesuturile sunt ansambluri de celule care au aceeași origine, aceeași morfologie și fiziologie.

1 Țesutul epitelial

1.1 Țesutul epitelial de acoperire

Alcătuiește epiderma și căptușește cavitățile corpului (formează mucoasele). Poate fi unistratificat, pseudostratificat sau pluristratificat, cu celule cubice, cilindrice, prismatice sau pavimentoase.

1.2 Țesutul epitelial secretor

Alcătuiește glandele – exocrine (secretă și elimină produșii prin canale în cavități sau în exteriorul corpului), endocrine (secretă hormoni direct în sânge) sau mixte (prezintă ambele tipuri de țesut glandular). O altă clasificare, după modul de eliminare al produsului, le împarte în merocrine (secreția nu conține părți din celulele secretoare), apocrine (secreția conține și părți din celulele secretoare) și holocrine (secreția conține celule secretoare întregi care, ulterior, eliberează substanțele).

1.3 Țesutul epitelial senzorial

Țesuturile senzoriale sunt formate din celule receptoare, care pot recepționa excitații dar nu le pot conduce.

2 Țesutul conjunctiv

2.1 Țesutul conjunctiv dur (osos)

Are substanța fundamentală dură, datorită impregnării oseinei cu fosfatul tricalcic, hidroxid de calciu și carbonat de calciu (în cantități mici). Oseina impregnată cu sărurile de calciu formează lamelele osoase. După modul de dispunere al lamelor osoase, țesutul osos poate fi spongios sau compact.

2.2 Țesutul conjunctiv semidur (cartilagos)

Are substanța fundamentală impregnată cu condroitin-sulfat, săruri de calciu și sodiu. Poate fi: elastic (bogat în fibre de elastină), fibros (bogat în fibre de colagen, hialin (fibre fine în substanța fundamentală).

2.3 Țesutul conjunctiv moale

Poate fi: lax (elemente celulare fusiforme, sărac în fibre, rol de umplere și rol nutritiv, însoțind și hrănind epitelile – țesuturi nevascularizate), elastic (bogat în fibre de elastină), fibros (dens, bogat în fibre de colagen, fiind cel mai rezistent dintre țesuturile conjunctive moi) și reticular (bogat în fibre de reticulină).

2.4 Țesutul muscular fluid

Reprezintă sângele, țesut cu substanță fundamentală lichidă. Celulele sunt reprezentate de elemente figurate, iar fibrele sunt plasmatic (fibrinogen)

3 Țesutul muscular

3.1 Țesutul muscular striat

Apartine aparatului muscular al corpului – mușchii scheletului și mușchii extrinseci ai globilor oculari. Este supus voinței – fiind direct coordonat de sistemul nervos somatic.

3.2 Țesutul muscular neted

Apartine musculaturii organelor – esofagul (două treimi inferioare, stomacul, jejunu-ileonul, colonul, colecistul, căile biliare, bronhiile și în tunica medie a unor artere. Nu este supus voinței, fiind coordonat de sistemul nervos vegetativ.

3.3 Țesutul muscular miocardic

Are o structură similară țesutului muscular striat, dar nu este supus voinței, similar țesutului neted. Prezintă proprietăți specifice, determinând specificul activității inimii.

4 Țesutul nervos

Este țesutul format din două tipuri de celule – neuroni și celule gliale. Neuronii sau celulele nervoase sunt celule cu rol de a prelua, a conduce și transmite unei alte celule un influx electric. Neuronii nu prezintă centrozom, acesta fiind motivul pentru care ei nu se divid decât în viața intrauterină. Celulele gliale sau nevrogliile sunt celule fără funcție nervoasă, având rolul de a hrăni și susține neuronii, de a fagocita neuronii morți și de a le lua locul (dar nu și funcția) și

de a mări viteza de transmitere a influxului nervos, prin secreția mielinei, un izolator electric care determină transmiterea saltatorie a influxului.